

maa ikke misforstaa; vi ere ikke enige med den øvrige Opposition i dens daglige Politik, men enige med den i dens Kampolitik mod den nuværende Regjering. Jeg vil altsaa haabe, at de Herrer have forstaaet vort Standpunkt. Jeg tror, at det er udtalt saaledes, at det ikke kan misforstaaes. Vi ønske at faae en Regjering, som kan forhandle med begge Thing, og som kan fremføre et frugtbart Lovgivningsarbejde. Saa længe den nuværende Regjering staar, er det tydeligt og klart at Alt vil visne, hvad der kommer fra den Side, og vi have lovet paa Valgdagen den 25de Juni at støtte den nuværende Opposition i dens Politik imod Regjeringen, naar, vel at mærke, Oppositionen selv vil holde sig konsekvent.

Formanden: (Berg). Dette, at en Regjering ikke vil respektere Grundloven, kan undergives to Opfattelser. Dersom det kun skal undergives den, at den nuværende Regjering med Forjætt vil gaa uden om Grundloven, er det ikke parlamentarisk berettiget at hyltre det.

Svarling: Da der jo er fremsat Forslag om at standse Behandlingen om den foreliggende Sag ved en Dagsorden, er det ikke Dieblisset til at komme ind paa selve Lovforslaget. Men selve dette foreliggende Lovforslag som nu foreslaas standset ved en Dagsorden, der henviser til den i Gaar vedtagne, er, forekommer det mig, ligesom de følgende Lovforslag paa Dagsordenen, i sig selv en Gjendrivelse af den Paastand, som Dagsordenen indeholder, at det under den nuværende Regjering er ørkesløst at forhandle om Reformen, thi naaget det foreliggende Lovforslag i Fjor kun naaede til første Behandling, og naaget der ikke fra det Udvalg, det blev henvist til, fremkom Noget, der bestemt formulerede den Opfattelse, der havde gjort sig gjældende her i Salen ved første Behandling, og navnlig viste, i hvilken Grad det fandt Tilslutning hos det større Flertal af Thinget, og skjøndt der endnu mindre kom en anden Behandling, der ved Afstemninger konstaterede dette, har Regjeringen dog bestræbt sig for at tage Hensyn til, hvad der fremkom under Sagens første Behandling, og foretaget væsentlige Ændringer i Lovforslaget under Hensyn hertil. Med Hensyn til det næste Lovforslag er det udtrykkelig udtalt i Motiverne saavel som ved Sagens Forelæggelse, at Regjeringen er villig til at gaa ind paa bethdelige Afvigelser fra det foreliggende, hvis det viser sig, at der er overveidende Stemning i Thinget derfor. Jeg ser ikke ret, hvilken videregaaende Smødekomen man egentlig

kunde forlange af en Regjering ved Forhandlinger om Reformen, og jeg ser ikke ret, hvorledes man kan paastaa, at en Forhandling om Reformen er ørkesløs, naar den begynder under saadanne Forudsætninger. Er der, som jeg tror der er, en Mulighed for, at dette Things forskjellige Grupper ved Forhandling med hinanden kunne naae til en Forstaaelse om de vigtige Reformen, som nu foreligge og staa paa Dagsordenen, og at der kan naaes Overenskomst om en saadan Løsning af disse Reformen, at det andet Thing ogsaa kunde slutte sig til dem, saa er det min ganste bestemte Overbevisning, at denne Regjering ikke vil vise sig som nogen Hindring for saadanne Reformen, og altsaa kan det ikke siges, at det er denne Regjering, der gjør saadanne Forhandlinger imellem Grupperne i dette Thing og imellem de to Thing umulig. For saa vidt denne Forudsætning, hvorfra jeg tror at kunne gaa ud, er urigtig, at der kan opnaas en saadan Forstaaelse indenfor dette Thing og imellem de to Thing, ja, saa ser jeg ikke, hvad Haab man kan have om, at der under en anden Regjering kan opnaas bedre Resultater end under denne, og jeg tror, at Forhandlingen om Reformen under en saadan Regjering vilde vise sig at være ligesaa ørkesløs som under den nuværende. Jeg og mine Meningsfæller ville i Dag som i Gaar stemme imod det fremkomne Lovforslag til en Dagsorden, fordi den efter vor Overbevisning staar i bestemt Modstrid med det, der efter vor Opfattelse er Kjernen i det parlamentariske Liv, den parlamentariske Forhandling. Det er den, man affæker ved en saadan Dagsorden, og derved affæker man det vi anse for Kjernepunktet i det parlamentariske Liv, den egentlige og sande Parlamentarisme. For os, der særlig staa saaledes, at det er den vigtigste Sag, ja en Livsag, at Udviklingen fremmes til Gavn for Fædrelandet, og for hvem det er en vigtig og betydningsfuld Opgave, som vi omfatte med varm Interesse at faae de Reformen, som staa paa Dagsordenen, løste, for os, for hvem det er en Sag af underordnet Betydning, hvilke Mænd der danner Ministeriet, naar det kun er hæderlige og retsindige, dygtige og fædrelandsfindede Mænd, for os, der have udtalt os villige til at samarbejde med ethvert Ministerium, som Kongen maatte vælge, for os vil det være af den største Betydning netop nu at komme til Klarhed over, hvorvidt der i dette Thing findes ikke blot et Flertal, der er stærkt nok til at standse Udviklingen, til at sige Nei til de forlangte Bevillinger og til de foreliggende Lovforslag, men et regjeringsdygtigt Flertal, som har Evne og Vilje til at føre Udviklingen